

บทที่ 2

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 กรอบแนวคิดทางทฤษฎี

อุปสงค์ (demand) หมายถึง จำนวนต่างๆ ของสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคต้องการซื้อภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ ณ ระดับราคาต่างๆ กันของสินค้านิดนั้นๆ หรือ ณ ระดับรายได้ต่างๆ กันของผู้บริโภค หรือ ณ ระดับราคาต่างๆ ของสินค้าและบริการอื่นที่เกี่ยวข้องในเมือง การทดสอบหรือใช้ประกอบกัน และความต้องการซื้อ หมายถึง ความประณญาณอย่างจะซื้อหรือความเต็มใจอย่างจะซื้อ และความสามารถที่ซื้อหรือสามารถซื้อ

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ หมายถึง ตัวแปรหรือปัจจัยต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อจำนวนสินค้าที่ผู้บริโภคประณญาณจะซื้อ ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อบริมาณซื้อมากน้อยไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคแต่ละคนและเวลา ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

1 ราคาสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ โดยทั่วไปปริมาณสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคต้องการซื้อจะขึ้นอยู่กับราคางานสินค้าและบริการนั้นๆ นั่นคือถ้าราคางานสินค้านิดนั้นเพงขึ้นหรือราคาสูงขึ้น ผู้บริโภคก็จะต้องการซื้อน้อยลง ตรงข้ามถ้าราคางานสินค้าต่ำลง ผู้บริโภคก็จะมีความต้องการซื้อมากขึ้น นั่นคือความสัมพันธ์ระหว่างราคาและปริมาณซื้อจะเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามกัน

2 ระดับรายได้ของผู้บริโภค กรณีสินค้าปกติ ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเสนอซื้อและรายได้จะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือเมื่อผู้บริโภคมีรายได้สูงขึ้นจะบริโภคสินค้านิดนั้นมากขึ้น และหากผู้บริโภคมีรายได้ต่ำลงจะบริโภคสินค้านิดนั้นลดลง และกรณีสินค้าเป็นสินค้าต้องคุณภาพ เมื่อรายได้ของผู้บริโภคสูงขึ้น ผู้บริโภคจะหันไปบริโภคสินค้านิดนึ่นที่มีคุณภาพดีกว่า และหากผู้บริโภคมีรายได้ต่ำลง ผู้บริโภคจะบริโภคสินค้าต้องคุณภาพเพิ่มขึ้น

3. รสนิยมของผู้บริโภค ความนิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งเป็นความรู้สึกนิยมชอบขณะหนึ่ง จะทำให้มีความต้องการบริโภคสินค้าในนิดนั้นๆ เพิ่มขึ้น บางทีก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่น แบบเลือกฯ ลฯ แต่บางทีก็อยู่นาน เช่น สิ่งก่อสร้างบ้าน รถยนต์ ฯลฯ รสนิยมมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจนักธุรกิจยอมทุ่มเทเงินจำนวนมากในการโฆษณา เพื่อจะเปลี่ยนรสนิยมของผู้บริโภคให้หันมาบริโภคสินค้าของตน

5. จำนวนผู้บริโภคในตลาด เมื่อประชาชนเพิ่มจำนวนมากขึ้นความต้องการสินค้าและบริการก็จะเพิ่มขึ้นด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการบทหวานงานวิจัยเกี่ยวข้องในปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ ที่เน้นศึกษาผลกระทบจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ โดยศึกษาจำแนกตามกลุ่มตลาดของนักท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะให้ผลการศึกษามีความละเอียดมากยิ่งขึ้น จากการบทหวานงานวิจัยเกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นการศึกษาในภาพรวมของทั้งประเทศไทย สำหรับการศึกษาในระดับจังหวัดเป็นการศึกษาเพียงคร่าวๆ นอกจานี้ในการศึกษาครั้นนี้ผู้ศึกษายังได้อาศัยทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์คือทฤษฎีอุปสงค์ประยุกต์ใช้ร่วมกับเครื่องมือทางสถิติ การวิเคราะห์สมการรถถอยรุ่นของการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียด ดังนี้

มนัส สุวรรณ และคณะ (2541) ได้ศึกษาแผนปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่) สำรวจหนึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่สำคัญได้แก่ กลุ่มอาชีวิน ภูมิปัญญา ได้แก่ นักท่องเที่ยว เกาหลี สิงคโปร์ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส และเยอรมนี เพื่อใช้ในการคาดคะเนจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในประเทศไทยในปีต่อไปในอนาคต โดยใช้อัตราการเดินทางของบุคคลทั่วโลก 21 ปี ระหว่าง พ.ศ. 2519 จนถึง พ.ศ. 2539 โดยใช้สมการลดด้อยในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ การศึกษามีข้อสมมติฐานว่าจำนวนนักท่องเที่ยว ขึ้นอยู่กับรายได้ประชาชาติของประเทศไทยและที่มาค่าแลกเปลี่ยนของเงินตราของประเทศไทย และอัตราเงินเฟ้อของประเทศไทย ใช้การหาค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (weighted average) โดยใช้สัดส่วนของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก ผลการศึกษาพบว่าอัตราแลกเปลี่ยน

โดยเฉลี่ยของเงินตราของประเทศไทยแหล่งที่มาวัดเป็นบาทต่อหน่วย และอัตราเงินเพื่อของประเทศไทยแหล่งที่มา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายได้ประชาชาติของประเทศไทยแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาเยือนประเทศไทย โดยถ้ารายได้ประชาชาติของประเทศไทยแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 1 พันล้านดอลลาร์ จะมีผลทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนประเทศไทยเพิ่มขึ้น 5,793 คน

นอกจากนี้ยังศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งเป็นการศึกษาสมการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ แต่ไม่ได้ศึกษาจำแนกตามรายประเทศไทยแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว ยังคงอาศัยการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก เช่นเดียวกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในภาพรวมของทั้งประเทศไทย และจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ครอบคลุมระยะเวลาระหว่างพ.ศ. 2529 – 2539 ผลการศึกษาปรากฏว่า จำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ขึ้นอยู่กับรายได้ประชาชาติของประเทศไทยแหล่งที่มา โดยถ้ารายได้ประชาชาติของประเทศไทยแหล่งที่มาเพิ่มขึ้น 1 พันล้านดอลลาร์ จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาเยือนเชียงใหม่เพิ่มขึ้น 1,045 คน

มีงสรพ. และคณะ (2544) ได้เสนอโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดับบบที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ต่อ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ส่วนหนึ่งได้ศึกษาการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเยือนประเทศไทย โดยใช้อุปกรณ์เวลาระหว่างพ.ศ. 2528 ถึง 2543 แบบจำลองที่ใช้ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติประกอบด้วย ตัวแปรทางด้านรายได้ ตัวแปรด้านราคา (ใช้อัตราแลกเปลี่ยน) ตัวแปรแทนปีที่มีการสงเสริมการท่องเที่ยว และตัวแปรที่แทนเหตุการณ์ที่มีผลต่อกำลังซื้อของนักท่องเที่ยว

ในการศึกษาได้จำแนกนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มาจากเอเชียตะวันออกและกลุ่มที่มาจากประเทศไทย เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกในช่วงปีพ.ศ. 2540-2541 มีอัตราเพิ่มเป็นบวก แต่จำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกกลับลดลงเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มนี้อาจจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างกัน ผลการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกสูงได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาจากเอเชียตะวันออกถูกกำหนดจากแนวโน้มในอดีตอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรอ. เหตุการณ์ไม่สงบระหว่างประเทศ และนโยบายการสงเสริมการท่องเที่ยว โดยการที่ค่าเงินบาทอ่อนลง 1 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกลดลง 0.43 เปอร์เซ็นต์ เหตุการณ์ไม่สงบสงเคราะห์ชาวเปอร์เซ็นต์ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกลดลงทันที 14 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าในเวลาเดียวกันประเทศไทยมีนโยบายสงเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง จะทำให้

นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 4% อย่างไรก็ดีผลการประมาณพบว่านโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวหลังปี พ.ศ.2534 ไม่มีผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวในระยะหลังๆ ทั้งนี้ มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยอาจจะจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้ต่างไปจากเดิม

ผลการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวนอกເຂົ້າຕະວັນອອກ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะถูกกำหนดโดยอัตราการแลกเปลี่ยนบาทต่อдолลาร์สหรัฐ. โดยการที่ค่าเงินบาทอ่อนลง 10 เปอร์เซ็นต์ จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 2.6 เปอร์เซ็นต์ ส่วนสังคมรามอ่าวเปอร์เซ็นต์มีผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงเกือบ 16 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้ามีการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยผลทางลบนี้จะลดลง 8 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังถูกกระทบจากการลดค่าเงินบาทในปีพ.ศ.2540 ด้วย ในปีพ.ศ.2540 ถึงแม้ค่าเงินบาทจะอ่อนลง แต่ความไม่สงบในภูมิภาคເຂົ້າຕະວັນออกເຈິ່ງได้ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นต่อกำลังของประเทศนี้ เห็นได้จากการยกเลิกทัวร์ที่จะเดินทางมาภูมิภาคເຂົ້າຕະວັນออกເຈິ່ງได้จำนวนมากในช่วงนั้น ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวออกເຂົ້າຕະວັນออกลดลง 0.2 เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ดี การที่ค่าเงินบาทอ่อนลงโดยที่ความปลดภัยของนักท่องเที่ยวยังดีเหมือนเดิมจะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวจากนอกເຂົ້າຕະວັນเพิ่มขึ้น

O. Icoz และ Kozak (2541) ได้ศึกษา Tourism Demand in Turkey ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอาเซียน 10 ประเทศได้แก่ เยอรมัน กรีก ฝรั่งเศส สวิสเซอร์แลนด์ อังกฤษ ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ ออสเตรีย เบลเยียม และอิตาลี โดยอาศัยทฤษฎีอุปสงค์ของผู้บริโภคต่อสินค้าและบริการหนึ่งๆ เป็นกรอบในการศึกษาโดยสินค้าและบริการในการศึกษาคือความต้องการท่องเที่ยวตุรกีที่วัดออกมานั้นเป็นรูปจำนวนนักท่องเที่ยว ขึ้นอยู่กับ จำนวนห้องพักที่ได้รับอนญาติ จำนวนตัวแทนบริษัทนำเที่ยว ต้นที่ราคา และอัตราแลกเปลี่ยนวัสดุในรูปเงินสกุลของตุรกี ใช้วิธีการสร้างแบบจำลองสมการลด削 โดยใช้แบบจำลองให้อัญญากลาง logarithmic form ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาระหว่างปี 2525-2536 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวชาวอาเซียนได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน และจำนวนตัวแทนบริษัทนำเที่ยว สำหรับทางด้านจำนวนห้องพักมีผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศเดินทางมาในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน และแต่ละประเทศก็เลือกที่จะพักห้องที่แตกต่างกัน และรัฐบาลให้การสนับสนุนการลงทุนทางด้านการท่องเที่ยวทำให้ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา สำหรับดัชนีราคาเมืองที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวบางประเทศได้แก่ ฝรั่งเศส และอังกฤษ